

stes jeg for mit Vedkommende ikke til at tage noget som helst Hensyn; den er bygget paa Trods af Folket; den er bygget paa Trods af Lov og Ret i dette Land. Den ligger der som et levende Vidnesbyrd om den Fornedrelsestilstand, vi levede under, da en Haandfuld Junkere regerede paa egen Haand, satte Lov og Ret til Side og satte Magten i Rettens Sted. Og den ligger ikke der for at friste os til at gentage Historien fra 1894. Jeg ved, man kan maaske sige: Da blev den paa lovlig Vis vedtagen, men for mit Vedkommende forpligter Afstemningen i 1894 ikke. For mig ligger den kun der som et Vidnesbyrd om det Lovløshedens Regimente, som har misregeret os i saa mange Aar, og selv om Retten nu sidder, og Kritikken skal hvile saa længe, siger jeg, at det ikke er Skade til, at vi nu nævne, hvad vi ville, og der hævder jeg: Det er en af de væsentligste Opgaver for os, naar der er Tale om de daarlige finansielle Forhold, at sige: Bort fra Kjøbenhavns Befæstning. Og naar vi komme bort derfra og fastsætte vore Udgifter til Militærvæsenet paa en fornuftig Basis, til 10—12 Mill. Kr., helst endnu mindre, saa er der sparet Penge, og saa ere vi i Stand til igen at bringe Balance til Veje i vore finansielle Forhold. Jeg føler mig tillige overbevist om, at gaa vi den Vej, er der ingen Tvivl om, at Venstreformpartiet som hidtil vil have Befolkningen med sig, naar det gaar til Valg. Gør vi ikke det, fortsætte vi paa samme Maade, som vi have gjort hidtil, saa maa man undskylde mig, om jeg maaske ser mere mørkt paa det end adskillige af de Herrer gøre, men jeg er da noget bange for, at vi, hvis vi fortsætte dermed blot til Aaret 1913, da vil kunne fejre dette Aar paa samme Maade, som man i forrige Aarhundrede fejrede Aaret 1813.

Bing: De Bemærkninger, jeg ønsker at fremsætte, knytte sig til Landbrugsministeriets Budget. Vi have erfaret af Anmærkningerne, at de Bevillinger til Mejeridriftsstatistik og Smørprisstatistik, som i en Aarrække have været gennemførte paa Finansloven, foreløbig ere tilbageholdte, fordi Ministeren har under Overvejelse en Ordning, som kunde være mindre kostbar end den nuværende. Derfor maa vi paa Rigsdagen, som nu deler det økonomiske Ansvar med Regeringen, være ham taknemmelig. Men jeg haaber tillige, at det maa lykkes ham at finde saadanne Former, at i alt Fald den ene af disse For-

anstaltninger: Smørprisstatistikken, kommer til at gøre al den Nytte, den kan. Som bekendt have vi jo en officiel Smørnotering, der udføres af et Udvalg, som bestaar af 12 Medlemmer, hvoraf de 10 udvælges af Grossererersocietetets Komite, og de 2 andre ere Repræsentanter for Landbruget. Denne Notering har den Ejendommelighed, at det er en Skønnotering, idet den ikke angiver den Pris, hvortil Smørret, som det hedder i Børssproget, er gjort, hvortil der er afsluttet Handel, men den angiver den Pris, som man skønner, at Smørret i den løbende Uge vil være værd. Derved faar denne Notering en ganske overordentlig stor Indflydelse paa vor Smørhandel, og jeg behøver jo ikke her at nævne, hvad Betydning Smørret har som vor Hovedeksportartikel. Det har imidlertid i de senere Aar — navnlig i det sidste — vist sig, at den Pris, der angives som Toppris — og jeg kan tilføje, at det er pålagt Udvalget fra Grossererersocietetets Komite at sætte den Topnotering saa højt, som Forholdene virkelig betinge — at denne Pris's Niveau sænkes mere og mere, saaledes at denne Topnotering fjerner sig mere og mere fra den højst betalte Pris. Dette bringer en Løshed og Usikkerhed ind i hele vor vigtige Smørhandel, hvad der kan føre til en Katastrofe som den, vi oplevede i 1894, der kostede Landbruget og Handelsstanden Millioner. Det er ikke min Mening at lægge Skylden for den Mangel ved vor Smørnotering paa et enkelt Sted, og det staar mig ikke klart, om Landbrugsministeren er i Stand til at gribe direkte ind, men det eneste Korrektiv, vi have derimod, er Mejeriernes Smørprisstatistik, hvortil i Øjeblikket 300 Mejerier ugentlig anmelde den Pris, de have modtaget for deres Smør, og hvoraf altsaa Mejerierne kunne erfare de virkelige Prisforhold. Jeg haaber derfor, at Landbrugsministeren vil gøre alt muligt for, at Mejeriernes Smørprisstatistik, naar vi nu skulle ordne disse Forhold, kan afgive et fyldigt og paalideligt Billede af Smørhandelen her i Landet. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Ministeren, naar Staten skal yde sit Bidrag dertil, kunde stille som Betingelse derfor, at der var et mindste Antal Mejerier, der meldte sig dertil, idet det er tydeligt, at først naar mange Mejerier, jeg kunde sige de fleste Mejerier, i Landet, anmeldte deres Smørpriser for Udvalget, først da vil denne Foranstaltning faa en saadan Karakter, at der er Anledning for Staten til at yde sit Bidrag dertil.